

Edukacja regionalna w przedszkolu.

Jedną z ważnych aktywności człowieka jest jego poczucie przynależności do miejsca, wspólnoty, rodziny. Własne miejsce, daje poczucie bycia u siebie i bycia sobą, co ma swoje konsekwencje w sferze aktywności. Wychowanie patriotyczne i edukacja regionalna ma służyć kształtowaniu osobowości małego człowieka, postaw we własnym społeczeństwie, a także spraw związanych z miejscem tego społeczeństwa w świecie.

Dziecko od najmłodszych lat poznaje i zatrzymuje w sobie to, co dzieje się w jego najbliższym otoczeniu. Pamięta fakty z własnego dzieciństwa, obyczaje i tradycje kultywowane w jego rodzinie i środowisku.

W dzisiejszych czasach, wychowanie regionalne nabiera szczególnego znaczenia. Edukacja regionalna ma na celu związanie dzieci z ich rodzinnym środowiskiem i dziedzictwem kulturowym własnego miasta, wsi i okolic, z których pochodzą. Odbywa się to poprzez zapoznanie z historią dziejów tej ziemi, zachowanymi obiektami architektonicznymi, zabytkami kultury i pomnikami przyrody. Edukacja regionalna ma przede wszystkim na celu wyrobienie w dzieciach przynależności do historii i tradycji, co z kolei wpływa na kształtowanie ważnych umiejętności współżycia w danej społeczności, rozwijanie zachowań prospołecznych, zaszczepianie postaw tolerancji wobec innych ludzi, szacunku dla odmiennych kultur i zachowań, tworzenie sytuacji umożliwiających współdziałanie z dorosłymi, szczególnie rodzicami, dziadkami, a także uznanymi fachowcami z różnych dziedzin.

Edukacja ta ma na celu poszukiwanie śladów przeszłości, spisywanie legend o mieście, zbieranie wspomnień z czasów młodości babć i dziadków. Dobrze pojęte kształcenie regionalne nie może odbywać się w formie encyklopedycznego przekazywania wiadomości przez nauczyciela. Dzieci powinny samodzielnie odkrywać własne związki z regionem, poznawać jego historię, legendy, obrzędy, tradycje i perspektywy rozwoju. Zarówno przedszkole jak i szkoła powinny pomóc dziecku odpowiedzieć na pytania, takie jak: Kim jestem? Skąd pochodzę? Gdzie są moje korzenie? Aby tak się stało, należy uświadomić dzieciom kim byli ich przodkowie, jaki jest ich rodowód, skąd się wywodzą, co pozostawiły w spadku inne pokolenia.

Edukacja regionalna ma na celu zakorzenienie dziecka w jego regionalnym środowisku. Silne poczucie regionalnej tożsamości stanowi drogę prowadzącą do identyfikacji z wielką ojczyzną poprzez zakorzenienie w małej. Tak jak ptak, który opuszcza własne gniazdo, zatacza najpierw małe kręgi, tak i my powinniśmy najpierw umożliwić dziecku poznanie i zrozumienie jego „małej ojczyzny”, najbliższych mu okolic, aby potem mogło ono tak jak ptak „polecieć” dalej i poznać dużą ojczyznę i świat.

Swoje miasto, region i kraj dziecko powinno poznawać przede wszystkim podczas zajęć dydaktycznych ale również poza terenem przedszkola, poprzez bezpośrednią obserwację, ciekawe spotkania, wycieczki. Poznawanie piękna i bogactwa przyrody swojego regionu pozwala tworzyć postawy proekologiczne, uczy aktywnie i bezpiecznie spędzać czas w najbliższej okolicy. Już od najmłodszych lat dzieci powinny być objęte edukacją regionalną. Jest ona tak samo ważna jak edukacja matematyczna, muzyczna czy plastyczna. Edukacja ta ma na celu zapoznanie dzieci z ich rodzinnym środowiskiem, dziedzictwem kulturowym regionu i okolic, z których pochodzą, zachowanymi zabytkami architektonicznymi oraz pomnikami przyrody.

LITERATURA:

- J. Engiel, M. Podlasiecka : Mój region Mazowsze. „Zeszyt Edukacji Regionalnej”, Warszawa, 2000, WSiP, s. 5.. Ponisz : Regionalizm, edukacja regionalna. „Wszystko dla Szkoły”, 2001, nr 2, s. 2.
E. Karczowska : Mała ojczyzna w pracy przedszkola. „Wychowanie na Co Dzień”, 1998, nr 2, s. 26